

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Meščanje ljubljanski!

V 9. dan novembra t. l. pozvani ste zopet na volišče, da namestu odstopivšega gospoda viteza Schneida izvolite novega poslanca, ki bi zastopal belo Ljubljano v državnem zboru.

Za to velevažno mesto treba jako odličnega moža in tak je po javnem mnenji in po jednoglasnem sklepu zadnjega shoda volilcev

gospod Peter Grasselli,

župan ljubljanskega mesta, dež. glavarja namestnik, deželni poslanec in prvomestnik „Matice slovenske“, čegar več nego dvajsetletno javno delovanje leži kakor odprta knjiga pred Vami, ki se odlikuje po svoji vsestranski izobraženosti, po svojem neomahljivem značaju in po svoji izredni govorniški nadarjenosti.

Izkazali ste mu, volivši ga v mestni zastop itak uže Svoje popolno zaupanje, za njegovega še kratkega županovanja pa ste se uže tudi preverili, da je Vašega zaupanja vreden v posebnej meri.

Priporočevaje Vam tedaj Vašega lastnega župana kot kandidata za predstoječo volitev, preverjeni smo, da boste po Svojej, pri tolikih volitvah izkušenej in slavnoznanej disciplini, soglasno ga izbrali Svojim poslancem v državni zbor in da se vsi brez izjeme udeležite volitve, kajti, čim več glasov, tem sijajneja bode naša zmaga.

Pogumno tedaj vsaki na volišče posluževati se Svoje meščanske pravice in izražati Svoje popolno zaupanje v vsacem oziru izbornemu gospodu kandidatu, ob jednom pa tudi narodnej stvari in pomirljivej politiki vlade!

Eksekutivni narodni volilni odbor.

Izredni občni zbor društva „Narodni Dom“

5. novembra 1882.

Izmej opravičenih 96 je zastopanih 40 glasov, tedaj več, nego po pravilih predpisana tretjina.

Predsednik dr. Moše otvori sejo, pozdravi navzočne in razloži uzrok denšnjemu zborovanju. Uvidela se je namreč potreba premeniti pravila tako, da tudi daritelji, in „Matica slovenska“, s katero je naše podjetje v tesnej zvezi, dobó nekako pravico in je tudi v odboru zastopana. Poroča na dalje v imenu danes odsotnega gosp. tajnika o odborovem delovanju od 5. februarja t. l. do danes, v kojem času bilo je 10 sej, se je razpravljalo vse potrebno glede loterije, katera je z ministerskim odlokom z 29. septembra t. l. dovoljena in bode,

ako se posreči spečati vse srečke, donesla društvu do 60.000 gld. in nadejati se je, da bode do prihodnjega leta (marca) uže možno staviti predlog, kdaj in kako bi se začel dejansko izpeljevati „Narodni Dom“, čegar namen je v sredi Slovenije postaviti velikansko poslopje, kjer bo imela vsa narodna društva svoje varno bivališče, čistih dohodkov polovico pa porabiti za „Matico slovensko“, drugo polovico pa za dijaške in umetniške ustanove in tako posredno povračati novce darovateljem.

Naposled izreka zahvalo vsem slovenskim društvom, duhovščini in sploh vsem, ki so podjetju Narodnega Doma kaj koristili.

Blagajnik dr. Staré obërta potem v glavnih podatkih financijalno stanje društva. Darila, njemu vplačana, iznašajo do sedaj 7633 gld. 55 kr. Od tega denarja je 6246 gld. naloženih v

eskomptnej banki, 400 v hranilnici, 319 gld. 88 kr. pa v gotovini v blagajnici. Vsi dosedanji stroški iznašajo 667 gld. 67 kr., mej temi je 224 gld. 97 kr. uže izdanih za loterijo, nekaj nad 100 gld. poštne (odposlalo se je več nego 2000 pisem). Vsa nagrada pisarskim dninarjem od 5. februarja do danes iznaša le 73 gld. 22 kr. Na deleže vplačalo se je 3800 gld. in vse premoženje, katero ima blagajnik v oskrbi, iznaša 10765 gld. 88 kr. Pri tem pa še niso vzete v račun one svote, katere so posebna društva nabirala, a do sedaj blagajniku še ne izročila, tako ima kegjalno društvo „pri Zvezdi“ 648 gld., bratovščina sv. Jakoba baje 700 gld. in drugi zasebniki tudi uže nekaj nabranega. Pušic razobesilo je društvo po raznih javnih prostorih 63. (Vse društveno premoženje, darila in deleži iznašajo sedaj nad 30.000 gld.) Po-

LISTEK.

„Prangarska pesem“.

(Objavil — v)

Ali se še spominate, gospod urednik, nekega dopisa v Vašem „cenjenem“ listu iz neke Pod-srede? Čitali smo ga tako nekako kmalu po letošnji velikej noči. Tam je stalo črno na belem, kako je bil Podsredjanom uplenjen „pranger“, njih palladium! Stalo je v tistem dopisu tudi, v kakšnih „napetih“ razmerah sta bivala tiste dni trg P. in vas Šent-P. zaradi tistega kamenitega stebra — in kako da bi se bila skoro vojska pričela liki onej trojanskej. Potem pa smo bili kmalu potolaženi, da je „vojske“ uže konec! Tist dopisnik bil je tudi v proroškem duhu izrekel slutnjo, da utegue priti kak nov Homer ter nam splesti epos o tistej aferi. No, vidite, jaz, ki sem tudi čital tist bojni bulletin, sicer vem, kje je Podčetrtek, a kje je tista Pod-sreda, — to Bog vé! K sreči pa imam v Pod-

sredi prijatelja. No, in tisti prijatelj moj pride one dni k meni, nasmehne se čudno, pa mi vrže kos papirja na mizo, rekoč: „Tu imaš, saj sem vedel, saj sem vedel!“

„Kaj pa je na tistem papirji?“ vprašam ga jaz.

„No, „prangarska pesem“, — saj sem vedel!“

„Kaj si vedel?“

„Da bo naš prangar našel svojega Homerja!“

„Ali res?“

„Kaj bi ne bilo res?“

„Pokaži!“

„Beri! — Pri nas v Podsredi jo zna uže vsak páglavec na pamet, in ker je zlagatelj pesni izumel sam tudi napev, pojó jo zdaj po vseh krčmah!“

„Kdo pa je ta poet?“ — sit venia verbo — vprašam ga jaz.

„Pravijo, da je cerkovnik Šent-P—ski.“

In usedla sva se s prijateljem ter čitala interesantno, menda najnovejšo narodno pesen. Potem pa je moj prijatelj napravil dolge refleksije o na-

rodnej poeziji: da ona še zmirom živi mej ljudstvom, če tudi većinoma gine če dalje bolj; da se človek iz narodnih pesnij marsičesa nauči, bodi-si gledé materije ali forme; da mu tudi na „prangarski pesmi“ ugaja neprisiljeni ton in gorko čuvstvo, ki veje iz njé; da je sicer oblika precej hrastova in jezik nečist, da pa so nekateri stiki v njej še precej srečni, morebiti bolj nego v marsikakej umetalnej pesni. „Tako postavim, (začne mi prijatelj razlagati s pravim profesorskim pathosom) je stik „nesrečno — Skopečno“ originalen in dober — boljši nego na pr.:

„Oj, usliši ga (vinska trta)

Oj uteši ga!“

ali:

„Ozdravi vse,
Osreči vse!“

ali:

„Na grob te (rožmarin) ljube vsadil bom
Med pušpanček zelen,
S solzami ti prilival bom,“ itd.

ali:

„Morda še prej podán mi boš,
Na odru mojem ležal boš itd. itd.“

ročilo blagajnikovo se z živim odobravanjem vzame na znanje.

Dr. Vošnjak predlaga, naj bi odbor dotičnim društvom, ki imajo nabranih novcev z izrazom zahvale za požrtvovalnost in trud, objavil željo, da nabrane novce izroče gospodu blagajniku. Dr. Vošnjak stavi na dalje vprašanje, kaj je na govorici istine, da bi bil odbor nastavljal stalnega uradnika z gotovo mesečno plačo 45 gld.

Predsednik dr. Moše odgovori na to interpelacijo, da se nij nastavljal stalni uradnik, pač pa za čas loterije najel diurnist, ki bo, dokler se kaže potreba, opravljal posel pisarja. To pa je neizogibljivo, kajti pisarija je močno narastla in vložni zapisnik kaže, kakor se lahko vsakdo osvedoči, uže 911 vložnih števil.

O predlogu dra. Vošnjaka prične se debata, katere se udeležijo zlasti gg. V. Petričič, dr. Zupanec, dr. Papež in dr. Bleiweis. Po končani debati sklene se:

1. da se piše vsem tistim, ki imajo nabranih novcev, da je izroče blagajniku;
2. da se vsi poverjeniki društva, ki so uže nastavljeni in se bodo v bodoče še postavili, po imenih razglase po slovenskih časnikih;
3. da se poverjenikom naroča, naj nabrane novce vsaj v dveh mesecih, vsikdar pa, kadar je vsaj 20 gld. nabranih, dopošljejo odboru, oziroma društvu blagajniku.

Potem poroča o premembi pravil dr. Bleiweis-Trsteniški.

Vse predlagane spremembe se vzprejmo.

Po teh spremembah je društvenik:

1. kdor se pravomočno zaveže 200 gld. kot deležni znesek v društveno blagajnico vplačati, taisti se imenuje tudi deležnik;

2. kdor na jedenkrat 100 gld. daruje;

3. kdor društvu z letnim doneskom 10 gld. pristopi, — za čas, dokler plačuje. — Ta letni donesek mora vplačan biti do 1. julija vsakega leta.

Nadalje je izmed družih prenapredb najvažnejša, da občni zbor:

odobrava letne račune in nasvete za porabo prebitkov;

odobrava nakup zemljišča in sozidanje ali nakup poslopij;

spreminja pravila izvzemši tista določila, ki se tičejo deležniških pravic, ki se ne smejo spremeniti brez soglasnega dovoljenja vseh deležnikov.

Upravni odbor sestavljen je iz 12 udov in predsednika; redni občni zbor, in če je treba, tudi izvanredni občni zbor voli vsako leto izmed društvenikov 11 udov upravnega odbora z absolutno večino, in sicer 7 iz vrste deležnikov in 4 iz vrste drugih društvenikov.

Dvanajstega uda upravnega odbora imenuje „Matica slovenska“ in ga posebno za to pooblastuje.

Upravni odbor voli iz svoje srede z absolutno večino predsednikovega namestnika.

Po predlogu dra. Vošnjaka izreče občni zbor upravnemu odboru za njegovo previdno in izborno

delovanje priznanje in zahvalo. Potem zaključi prvomestnik dr. Moše zbor.

Rumunci v Ogerskej in v Erdeljskej.

To pleme, ki po statističnih računih Magjarov samih broji v Ogerskej in v Erdeljskej okolo 2 1/2 milijonov duš, katerih pa je v istini gotovo tri milijone, dela sinovom Arpadovim mnogo preglavice, kajti Erdeljska je skoraj vseskozi rumunska, vsaj sta dve tretjini prebivalstva rumunski in Erdeljska bi se z nekoliko opravičenostjo smela nazivljati rumunsko veliko kneževino. Rumunski naprednjaki in šovinisti uže v dahu razširjajo meje svojega jezika in izrekajo upanje, da bode polagoma do reke Tise vse porumunjeno, ta reka bode meja mej Magjari in Rumuni, kateri se naslanjajo na svoje šest milijonov broječe brate v rumunskoj kraljevini. Nova rumunska narodna stranka smatra svojim poklicem, svojoj najimenitnejoj nalogoj zjediniti vse Rumune, da bode: „jeden jezik, jeden narod“, vsega vkupe nad 9 mil., katero število bode uže premisleka vredno. Pri tem smotru podpira jo Rusija, katerej dobro godi, ako ima Ogerska doma sitnosti, katere zavzimajo nekoliko njene pozornosti, a tudi veliko njenih sil.

Ti Magjarom jako nepovoljni in možno tudi osodepolni Rumunci sklenili in izdali so memorandum (razen v rumunskem, še v francoskem, italijanskem, angleškem in nemškem, ne pa v magjarskem jeziku), ki ima naslednje glavne točke:

1. Rumunska narodna stranka zahteva avtonomijo sedmograško nazaj.

2. Dalje zahteva, da se rumunščina proglasi uradnim jezikom za pravosodje in administracijo po vseh krajih, kjer bivajo Rumuni.

3. V krajih, kjer prebivajo Rumuni, smejo samo Rumuni imenovani biti uradniki, Nerumuni pa le tedaj, če znajo rumunski brati in pisati in če poznajo običaje in šege rumunskega prebivalstva.

4. Zahteva revizijo narodnostnega zakona (Nationalitätengesetz) in točno izvajanje vseh zakonov.

5. Zahteva avtonomijo cerkve in šole. Rumunske šole in učni zavodi naj se v razmeri davka in krvi rumunske vzdržujejo iz državne blagajne; vse postave, ki so nasprotne kulturnemu napredku Rumuncev, morajo se odstraniti.

6. Vrhu tega zahteva rumunska narodna stranka občno volilno pravico; vsakdo, ki plačuje davek, naj sme tudi voliti.

7. Rumunska narodna stranka borila bode se vsikdar in povsod proti vsakeršnemu pomagjarenju, naj vzhaja posredno ali neposredno od državnih organov, ker je nepatriotično in vzbuja nezadovoljnost.

8. V svoboduostnih vprašanjih, v vprašanjih potrebne prenapredbe uprave, v gospodarskem in gmotnem vprašanji, delovala bode narodna stranka z vsemi faktorji, ki delajo narodu na korist.

9. Ker vprašanje dualizma sedaj nij na dnevnem redu, pridržuje si rumunska narodna stranka pravico, o tem govoriti o svojem času.

Nadalje izjavlja se narodna stranka, da se bode borila za rumunski jezik na življenje in smrt, da

bode vsaj Evropa poizvedela o razmerah Rumuncev v Erdeljskej. Poudarja se tudi, da je Rumuncem vseučilišče neobhodna potreba.

Po tej spomenici je izvestno, da si na jednj strani slobodno sežeta v roke Nemec in Magjar kot tlačitelja, na drugej strani pa Slovenec in Rumunec kot naroda, ki se borita za svoj obstanek, za svoj jezik.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. novembra.

V soboto je bila seja budgetnega odseka avstrijskih delegacij, pri kateroj so bili od strani vlade navzočni minister vnanjih zadev grof Kalnoky, vojni minister grof Bylandt-Rheidt, državni finančni minister pl. Kallay, admiral baron Pöck in sekcijški šef Lambert. Dr. Fanderlik je poročal o vojskinem ordinariji za leto 1883., ki znaša 94,905.161 gld., torej le 851 gld. več ko lani. Omenjala se je tudi vojskina reforma in vojni minister odgovoril je celo vrsto vprašanj o vojskinej reorganizaciji, ki so jih stavili delegiranci Groholski, Sturm in Bareuther. Odsek je vzprejel nespremenjeno vse članke ordinarija vojskinega budgeta, kakor jih je predložila vlada.

Dunajski stavci priredili so v nedeljo ljudski shod, katerega se je udeležilo okolo 4000 oseb in v katerem se je ukrepalo o nedeljskem počitku. Govorniki poudarjali so vseskozi, da se naj ne dela ob nedeljah, ter so hudo napadali lista „Neues Wiener Tagblatt“ in „Constit. Vorstadt-Zeitung“, ki se branita opustiti ponedeljske liste. Konečno sklenila se je resolucija, da naj se v vseh krogih deluje na to, da nihče ne kupi več ponedeljskih listov.

Centralni organ avstrijskih kmetov priobčuje poročilo o vzprejemu deputacije kmetov pri ministrskem predsedniku Taaffeju. Spomenica kmetov obsega v 28 točkah resolucijo glede poboljšanja gospodarskega stanja ter ima 14.221 podpisov. Grof Taaffe omeni, da so se nekatere točke itak uže obravnavale v parlamentu. Oziroma cenejših posojil, pravi minister, da vlada izprevidi, da pri sedanjej počasnosti zavodov kmet prej lahko pogine, predno se mu more pomagati. Vlada namerava vzeti v pretres, kako bi se pomoglo tej nedostatnosti.

V hrvatskem saboru vzprijeta je bila v soboto v tretjem čitanji budgetna postava. Skupna potrebsčina znaša 4,014.626 gld. Potem se je pričelo posvetovanje o vladinem odgovoru na resolucije stavljene k budgetu za l. 1882.

V nedeljo je bilo v Zagrebu novo vseučiliščno poslopje blagoslovljeno. Akademski senat z rektorjem dr. Sukom na čelu vzprijel je vladinega zastopnika sekcijškega šefa Ivana Vončino v portalu, pevci akademinega društva „Lira“ zapojejo Weberjev „Ave Maria“ in potem opravi dr. Iveković z asistenco cerkveno-obredni akt. Po kratkem govoru rektorja konča se oficijelna slavnost in došli gostje pregledajo potem notranje prostore.

Vnanje države.

Radikalna „Samouprava“ razpravlja ministersko krizo v Srbiji in jej odreka parlamentaričen uzrok. To podpira z neverjetnostjo vsakovrstnih novic, ki se širijo o njej. Najverjetnejše se jej zdi to, da se hoče atentat uporabiti za orožje, s katerim naj bi se zadušila v deželi ona stranka, katera želi

Dalje v prilogi.

In tako je moj prijatelj še več takih kurioznih eksemplav navajal, češ, da jih je bral v nekem slovenskem beletrističnem listu, — kaj jaz vem kje?! — Sploh pa sem ga uže težko poslušal, ker se malo brigam za take suhoparnosti. „No, pa zadnja strofa te „prangarske pesmi“ ti menda pa le dopade:

„Mi pa žalost to pustimo,
Rajš nalimo vinčeka,
Žejno grlo napojimo
In pozabmo prangerja, oj prangerja.“

„Ta pa ta,“ pritrđim mu jaz. — In ko sva potem dobri svet te zadnje strofe dejanski izpolnila, reče mi prijatelj iz Podsrede, poslovivši se:

„Veš kaj? — Ti raji pisariš nego jaz; prepisi si to „prangarsko pesen“, pa jo pošlji v „Narod“! Škoda bi bila, ako bi se tak biser najnovejše narodne poezije potopil v morje pozabljenja.“

Ker jaz temu svojemu prijatelju ne odrečem rad kaj česa, ustregel sem mu tudi zdaj ter Vam poslal „slavno“ prangarsko pesen, ki se glasi od besede po originalu tako:

„Prangarska pesen“.

Velka žalost me obdaja,
Stiska me do dna srca,
Slišat s štajarskiga kraja
Kaj tak žalostniga od prangerja.

Bli so dnevi že minili
Svetka velkonočniga,
V Šompetri pa sklenili
Iti so po prangerja, oj prangerja.

Vse, karkoli je na sveti,
Le en hiter konec má,
Malo časa bli veseli
So v Šompetri prangerja, oj prangerja.

Tam Podsredoj v tihi noči
Vkradli in naložli ga,
Bežali so na vse móči,
Da padla glava je z vozá od prangerja.

Komaj dan se je zaznamval,
Ko so pripelali ga,
Vsaki je v veselji plaval
Zavol lubga prangerja, oj prangerja.

Al Srenjani so žalvali:
Kam je zdaj pravica šla?
Našo čast so odpelali,
Našiga prijatela, oj prangerja.

Dva žandarma naprosili,
Ž nima purgarja tud dva,
Gor na voz so poskočili,
Da so šli po prangerja, oj prangerja.

Glejte žalost to nesrečno!
Vpregli voleka so dva,
Iz Šompetra čez Skopecno
Odpelali prangerja, oj prangerja.

Z veseljem pričakovali
So Srenjani ga doma,
Z voza vzeli, spoštovali
Lubiga prijatela, oj prangerja.

Mi pa žalost to pustimo,
Rajš nalimo vinčeka,
Žejno grlo napojimo
Pa pozabmo prangerja, oj prangerja.

premembo ustave. Ko bi se to ne posrečilo, skusilo se bo s spojenjem liberalcev in naprednjakov radikalcem izviti iz rok večino.

Zadnji srbski ministerski veliki zbor je določil, da ima dosedanji kabinet Piročancev ostati na svojem mestu in je vzel naslednje točke v svoj program: Strogo izpolnjevati zakone; pozvati takoj redno skupščino; energično postopati nasproti škruvajočim elementom v dopušteni postavnosti meri.

„Pungolo“ poroča, da se bo, predno se snide italijanski parlament, oklicala občna politična a mestija, vsled katere bi bili izpuščeni vsi zaprti iredentisti. — Kakor trdi „N. Fr. Presse“, je bilo sklenjeno, da se Nj. Veličanstva koj iz Trsta podasta v Italijo, a došlo je zadnje minuto pismo od kralja Umberta, kateri Jima je potovanje odsve-toval kazaje na „poslej nastopivše dogodjaje“.

„Gaulois“ govori obširno o navalu nihilistov v Francijo in odkrije marsikako potajnost. Številno izven Rusije živečih nihilistov ceni na 3000, iz teh živi jih 2000 na Francoskem. Povsod, koder se nastanijo, ustanové si komite s pododseki. Vsak tak komite v Angliji, Švici in Franciji ima svojo tiskarno in kemičen atelier, ne daleč proč pa tovarno za bombe. Propaganda se širi v prvi vrsti po krošnja-jih. Neki Taskini da je glavni raznosilec mej Francijo, Švico in Rusijo. Bombe, ki so usmrtila cara Aleksandra II., bile so v Parizu storjene. V Londonu da imajo nihilisti atelier za napravo ponarejenih rubljev, ki jih raznašajo krošnja-jari. Glava vsemu je knez Krapotkin. Načelnik pariškemu komitetu je neki Krukov, imenovan Petruski. Razen šest drugih vodij, mej temi polkovnik Lavrov, so še tri ženske, ki posebno v svojem spolu delujejo za razširjenje nihilistnih idej.

Angleška vlada izdala je zopet „modro knjigo“ o Egiptu, ki obseza tri depeše. Prva, ki jo je poslal v dan 5. oktobra Granville Dufferinu, omenja ob kratkem vseh dogodkov v Egiptu in skuša dokazati, da Anglija nikakor nij nameravala tako osamljenega delovanja, h kateremu je bila prisiljena. Porta, koje suvereniteto je Anglija izrečno priznava, pravi Granville v tej depeši, prišla je vsikdar prepozno. Še 13. avgusta, ko je bil lord Dufferin uže pooblaščen za podpis vojne konvencije, zavlekel jo je sultan do 15. in potem so bile pa še vnovič predložene prenarodbe, katere je bila Anglija uže prej odbila. Granville omenja tudi brezuspešnosti pozivov na Francijo in Italijo k sodelovanju ter naznači končno angleške namere: pridobiti khedivu zopet avtoriteto in skrbeti za blagostanje vseh stanov Egiptskih. — Druge dve depeši Granvillevi na Mleta obravnavajo izročitev Arabija ter njegov proces. Najprvo je Wolseley se branil izročiti Arabija khedivu, kar je bilo kabinetu po vseči. Granville privoli v izročitev s temi-le pogoji: Ustaška vojska naj se razpusti, predajo naj se vsa orožja in vse trdnjave ter njih načelniki, da se v krajih, kjer so se godili zločini, proti njim kazensko postopa.

Zagovornik Arabijev je našel pričo velike vrednosti, in to je Ahmed Bey Rifaat, tajnik ministerskega sveta pred bombardiranjem. Ker je bil on pri ministerskih posvetovanjih vedno navzočen, je lahko iz svoje izkušnje pričal, da sta Derviš paša in khedive bila popolnem zadovoljua z uporom proti zahtevam angleškega admirala Seymura. Derviš paša je imel dvojne napotke, ko je došel v Ka-hiro: na jednej strani je moral Arabija očitno napadati, na drugej pa skrivaj podpirati njega in njegovo stranko. Khedivu postaja pri teh izpovedbah vedno slabeje pri srcu, posebno, ker pride lahko do tega, da bode v prihodnjem procesu sam imel biti

zaslišan. Do sedaj ima preiskava nasledek, da spodkopava upliv in ugled khedivov.

Dopisi.

Iz kamniškega okraja 4. novembra.

[Izv. dop.] (Nekaj o Zimi.) No, mislil si boš, dragi bralec, ko pogledaš sprednje besede, uže se je oglašil vremenski prerok, ki hoče videti v prihodnjost. Toda zmotil si se, ne o prihodnosti ampak o preteklosti in sedanjosti se bo govorilo. Povod dalo je tem vrsticam naključje, da mi pride v roko listič „Laibacher Schulzeitung“ imenovan, v katerem g. Sima s solznimi očmi učiteljem kamniškega okraja k slovesu prav prisrčno roke stiska. Mož se jako moti in ima kaj pretirane misli o svoji osebi, ako meni, da se je tako zelo učiteljem na srce prirastel, kakor njemu inspektorat. Vse svoje častilce, katere je milostljivo s svojimi žarki obseval, lahko sešteje na prste svoje leve roke, in še tem čestilcem je po padcu Sime tudi solnce mrknilo. Razumimo, da je težko ločiti se od časti, ako se kedo še pred malo časom hvali: sedaj smo pa zopet dobri za 6 let, kakor je on nekje na Posavji storil. Toda deželni šolski svet je obračal, ministerstvo je pa obrnilo.

Zopet lep nauk: nihče naj dneva pred večerom ne hvali. Gotovo si misli on: „O Schicksal des Menschen, wie gleichst du dem Wind“.

Vsi drugi učitelji morajo slovesno protestirati zoper take Simatove nesmisli, ki jih je nakopičil v svojem „Abschied-u“, ker sicer bi se mislilo, da so tudi oni z njim jednako sodelovali, ne narodu ampak germanizaciji in liberalizmu v prid.

Jako smešno je slišati tega moža, ko govori o šolskem razcvitu in napredku pod zlato dobo njegovega inspektorata. Kakšen napredek si on misli, je kazal jasno, ko je namesto dosedanjih spretnih kamniških učiteljev nasvetoval na prvo mesto moža, ki še svoje prošnje slovnisko pravilno spisati nij vedel. To blamažo si je deželni šolski svet prihranil in zavrgel moža, ki ga je resnicoljubni (?) Sima tako goriko kot najsposobnejega priporočal.

Naj bolj arogantno je, kar ta mož tveže o postavnosti in nepostavnosti, mej tem ko je sam memo postave hodil, kadar je njegovim strankarskim namenom prav služilo. Naj se ozre nazaj na tisto znamenito sejo od 21., sept. kjer je nepostavno učitelje postavljaj, tedaj je nepostavne (?) odnošaje z nepostavnostjo odpravljaj — hudiča je z belcebubom izganjal. Zoper tako preziranje postave prisiljeni so bili 3 udje okraj. šolskega sveta uložiti pritožbo do učnega ministerstva. Poleg tega se je tudi v istej pritožbi zahtevala disciplinarna preiskava zoper g. Simo, ker se je glede krašenskega g. učitelja z resnico čisto v protislovje postavil in v seji tedaj oficijelno nerresnično o njem poročal. Udje okraj. šolskega sveta prišli so tej mistifikaciji, katere je zmožen le kaki Sima, na sled, ter iskali na višjem mestu zadostenja. Iz tega lahko vsak posname, kako je ta vestni (?)

mož za časa svojega inspektorata postopal s kamniško šolo in bode razumel njegove strastne referate o njej.

Po vsem tem je Sima vendar nesramen dovolj, da gre, se usede in napiše ginljiv spis, v katerem hvalisa, povišuje in kadi sam sebe ter kvasi: o Berufsgefühl, Dienstleid, Aufschwung, o Beruhigung, die aus seiner eigenen Seele quillt. ect. ect.

Še najbolj smešno je, ko govori o pozneji epohi, ki bo preiskovala in razsojevala padec njegov; on uže vidi v preroškem duhu, kako si bodo še čez sto let sloveči učenjaki in historiki glavo belili o tej pretresljivi katastrofi, in padec Sime bode zavzemal jedno najvažnejših poglavjev svetovne zgodovine. — Ali vse bolj prozaično se glase besede sledečega pomena: „Ueber'm zerfallenen Haus träumt die Geschichte“. — Pravi tudi, da je marsikatero grenko z velikim zatajevanjem prenesel in raje molčal, na priliko: Ko mu je bilo na odprto pismo, (kjer je bil protislovja in nerresnice obdolžen) odgovoriti.

Sploh pa je ves ta njegov „Abschied“ zlasti proti sredi tako zmeden in nerazumljiv, da mi je nehote prišel na misel znani citat: „Des Lebens-Unverstand mit Wehmuth zu geniessen, ist Tugend und Begriff“.

Še nekaj bi bil kmalu pozabil, namreč njegovih vzglednih klopj, ki jih je posilil kamniški novi šoli, v katerih otroci, ko ustanejo, zopet nazaj popadejo, ali pa je odvdignejo, ker mej sedalom in sprednjo desko skoraj nobenega narazja nij. Krajni šolski svet si je omislil čisto porabne klopj po načrtu Grabenske šole v Ljubljani; toda gosp. Sima jih je v svoji bistroumnosti kot praktični Schulmann zavrgel in tako kamniški občini zapustil za spomin lepo svoto stroškov, ki jih bo stalo popravljanje.

Gosp. Hočevar, šolski referent, je sicer obljudil, da pride preiskavat komisija in da naj plača tisti, kdor jih je skazil. Prav je tako; saj Sima pri „Schulzeitung“ gotovo veliko zasluži. — Samo to bi g. Hočevarju svetovali, naj bi se glede kamniške šole nikdar in nikjer ne sklicoval ne na Simove in tudi ne na Pirkarjeve besede, ker o teh je uže ves svet sodbo izrekel; vam bi bili glede tega več previdnosti pripisovali. Toda pustimo Simatovo plodonosno delovanje in končajmo s Schillerjem, ki marsikateremu učitelju kamniškega okraja iz srca govori, ko poje:

„Geendigt nach langem, verderblichen Streit, war die heillose, die schreckliche Zeit“.

Jeden tistih, katerim Sima za slovo roke stiska.

Domače stvari.

— (Popravek.) V stev. 109 „Slovenskega naroda“ od 12. maja je v novici „Ljubljanski pohajkovelec“, kjer je govor o porabi telovadnice tukajšnje realke od strani ljubljanskega telovadnega društva, tudi rečeno, da „ti gospodje pozno v noč

dogodbo, čutim potrebo povedati jo — to me nekako malo olajša.

On storil je očevidno nad seboj usilje, šel parkrat gori in doli po sobi ter se nekako stresel.

— Nu, kaj? dejaj je on obračaje se k vsem nam, — ne-li res, da sem imel jaz prav? Glejte, razložil sem vam slučaj bivši z menoj in vi morate me vsakako imeti ali za lažnika ali pa za blaznega. Prosim vas ne prepričujte me, da to nij mogoče, vsaj je vse jedno — vi mene ne prepričate. Želim vam samo od srca, da bi nikomur iz vas ne bilo treba skusiti stoterega dela česar podobnega.

On pogledal je na uro.

— Ah kako pozno je!

Bilo je v istini pozno in vsi jeli smo se poslavljati od gospodinje.

Nijsmo skušali objasniti si ravnokar slišane in vsakemu izmed nas bilo je nekako težko, vsaj jaz prebl sem to noč ne posebao mirno.

S P. sešli smo se potem večkrat in vsi morali so se prepričati, da on nikakor nij legal in nikakor nij blazen . . .

Dvojna prikazen.

(Ruski spisal Vs. S. Solovjev, poslovenil Kmetov.)

(Konec.)

Prišedši v se jela sva z Glibovim, se zna, pozvedavati, no nij se nama posrečilo dobiti nikakega razjasnenja. Stari stražnik povedal je, da je on v istini okolo desete ure spustil v hišo mene in Glibova. On videl naji je jasno, ker prišel je k nama s svetilnico. Ko se je zjutraj zbudil, se dolgo nij mogel odločiti iti v hišo. Nazadnje je vendar šel, v kabinetu nij nikogar, na mizi lampa in odprta knjiga.

Izvoščik! — No jaz vzel sem prvega, ki mi je pal pod roke in s tega časa nijsem ga mogel nikakor raziskati.

Pri Glibovih so me uverjali, da zvečer nij bilo slišati nikakega zvonjenja, no da so bile zvunanje vrata v istini odprte — to obstal je lakaj in uverjal nas, da se je temu jako čudil, ker je pred tem lastnoročno zaprl vrata. Vsi potrdili so jednoglasno, da Glibov nij šel iz hiše, da je zaspal uže okolo devete ure in da je uže zjutraj tožil, da ga boli glava.

Jako dolgo časa nahajal: smo se pod uplivom te nevzmožne, zoprne dogodbe. No do danes ni jaz ni Glibov najmenj ne sumničiva drug družega v odkritosrčnosti. On pomni tedanji moj položaj, a jaz ga nijmam za sposobnega, da bi on napravil kako prekanjenost. In vrhu tega predobro pomnim vse podrobnosti in znam, da nikake prekanjenosti, mistifikacije tu nij moglo biti.

Več mi nij treba dodati . . .

P. je umolknil in sedel bled, teško dihaj.

Mi vsi bili smo pod utisom te pripovedi ter gledali na pripovedovalca z nevoljnaim strahom.

Prva narušila je molčanje gospodinja.

— Jaz slišala sem o tem vašem priklučji od mojega pokojnega moža, a on prosil me je jako prepričevalno nikoli o njem vas ne spraševati. Pomnim, on govoril mi je, da spomin o tem na vas jako teško upliva . . .

— Da, to je res, odgovoril je P. — in povem vam, da sem se zagovoril. No kadar mi pride po kakem slučaju, spomniti se na vso to zoprno

kričajo, motijo ponočni mir prebivalcem v realki in okrog realke. Mi naznamo, da je ta trditev neresnična in iznajdena. Odbor društva Ljubljanskih telovadnikov.

— (Konfiskacija.) Včerajšnje številko našega lista zaplenilo je državno pravdnništvo zaradi 24 vrst obsežne domače stvari z naslovom „Konfiskacija v Celji“. Ker se nam ta popolnem nepričakovana zaplemba dozdeva neopravičena, vložili bomo ugovor. Da odškodujemo naše naročnike po možnosti, priredili smo prilogo.

— (Pozor!) Včeraj so jeli raznašati listke za volitev in listke za legitimacijo, ker bode že v **četrtak dopoldne** volitev državnega poslanca v Ljubljani. Opozorujemo naše častite volilce, naj nikdo ne odpotuje da bi ga ne bilo v četrtak doma. Nasprotniki hočejo vsaj one volilce, katerih ne bo, vse šteti za svoje in bodejo po končanej volitvi to razglašali za svoj vspeh. Naj pride tedaj vsaki naših volilcev prav gotovo in naj požrtvuje svoj čas kot narodni davek v korist vladi prijazne stranke. Ta četrtak hočemo zmagati tudi za prihodnjič.

— (Vsled reklamacij) uloženih od narodne strani, priznala se je volilna pravica 14 ljubljanskim meščanom, ravno toliko pa je vsled reklamacij izbrisanih iz volilnih listin, v katere so bili napačno upisani.

— (Deželni predsednik g. Winkler) odpeljal se je danes zjutraj ob 7. uri v Škofjo Loko, od koder se vrne danes na večer.

— (Sokolski večer), ki je bil včeraj zvečer v čitalnični restavraciji, privabil je toliko občinstva, da so bili napolnjeni vsi prostori. Izmed mnogovrstnega programa ugajal nam je posebno Stegnarjev zbor „Oblakom“ s Puciharjevim bariton-samospevom in pa Mašekov četverspev „Dete“, pevan po gg. Pýrbil, Pelan, Pucihar in Noll tako izborna, da nam je bilo zares žal, da se nij ponavljal. Vojaška godba domačega 17. pešpolka in njenega kapelnika izredna virtuozičeta na „Flügelhornu“ sta pa itak že tako priznani in priljubljeni, da bi bilo odvišno podrobneje baviti se s točnostjo in preciznostjo njih sviranja.

— (Jour fixe) literarnega in zabavnega kluba postaja vedno živahnejši. Preteklo soboto imel je 55 obiskovalcev, katerim je predsedoval g. profesor Wiesthaler. Berilo za ta večer prevzel je g. dr. Moše, kateri je s svojo obširno in jako zanimljivo sestavljeno razpravo „O odškodovanju za nedolžno obsojenje in kaznovanje“, v kateri je z raznimi vzgledi o svetleval, kako se je to znamenito pravno vprašanje pretresovalo v raznih časih in v raznih narodih, izvalil pozornost juristov in nejuristov. Berilo, ki je bilo vzprijeto z živim odobravanjem, priobči se v „Slovenskem Pravniku“. Mej petjem in raznovrstnimi nagovori, mej katerimi je osobito omeniti poročila dra. Vošnjaka o gibanju in napredovanju Slovencev na spodnjem Štajerskem, ki na gmotnem in duševnem polju vedno utrjujejo svoje stališče in so si ravnokar tudi priskrbeli tako rekoč svoj „Narodni Dom“ v Celji in katero poročilo je bilo vzeto na jako prijetno znanje, potekel nam je večer, pri kojem se je tudi sklenilo, prirediti si glasovir, da bode klub imel tudi muzikalni užitek. „Republika“, ki je nastala po 11. uri, posvečena bila je zlasti petju.

— (Pevski zbor) čitalnični ima v torek zvečer ok 8. uri svojo redno vajo, h kateri se vljudno vabijo vsi gg. pevci.

— (Monsignore Luka Jeran) imenovan je kanonikom ljubljanskim.

— (Iz Celja) se nam piše v 2. dan t. m.: Znanе svečanosti oziroma demonstracije v našem mestu udeležil se je, kakor že poročano, tudi gimnazijski ravnatelj Svoboda z večino profesorjev. No, to bi se še prebilo, akoravno bi se tudi glede osebe ravnatelja moglo opomniti marsikaj tehtnega, a da je dovolil nemškemu dijakom gornje gimnazije udeležiti se svečanosti in doneske nabirati za venec, kateri so potem v navzočnosti mnogobrojnega občinstva položili na spomenik, to je pa vendar preveč. Kam

pridemo, ako začnemo šolsko mladino zlorabiti za politične demonstracije, ako se bode v mlada srca sejalo sovraštvu do drugih narodnostij in do vlade? Čudno se nam pri tem zdi jedino, da se nobeden izmed gospodov profesorjev na gimnaziji v Celji tacemu početju zoperstavljal nij. Pri taci prilikah treba možate energije, s katero bi se bilo lahko preprečilo, da bi ne bili maloletni dijaki za stafažo pri takej, vse drugo kakor spravedljivost in pomirjenje nameravajočej veselici. Omenjeni ravnatelj dejal je tudi dijaku, ki se je hotel učiti slovenščine: „Wir müssen alle deutsch sein, wenn sie slovenisch lernien wollen, so gehen sie nach Laibach“. Po tem takim g. Svoboda Ljubljano vendar ne prišteva nemškim mestom.

— (Noč ga je vzela.) Sinoč izginil je iz Ljubljane trgovec Z. s svojo rodbino, zapustivši upnikom prazno štacuno in dolge obraze. Kam se je obrnil, se ne ve, a nekateri slutijo, da v lepo Italijo, kjer je sedaj topleje nego pri nas.

— (Šenoa v Italiji.) Pod tem naslovom poročila „Vienac“: Te dni izšla je krasna pripoved Šenoa „Karanfil s pjesnikova groba“ v italijanskem jeziku pod naslovom: *Il garofano dalla tomba del poeta. Racconto di Augusto Šenoa. Traduzione dal croato di Doimo Bego. Bologna tipografia Fava e Garagnani „Akademije Mickiewicz.“* Elegantno izdanje v 8ini str. 83. Uvod napisal predsednik „Akademije Mickiewicz“ na vseučilišču v Bologni, gosp. profesor Dominik Santagata. — Razen prevoda natisnen je tudi kratek životopis Šenoa.

— (Meseca oktobra 1882) se je v mestnej klavnici pobilo 298 goved, 910 prašičev, 519 telet, 656 kozlov in kostrunov in 18 kozličkov. Osem prašičev ikrastih pokončal je konjač.

— (Koliko povžije Ljubljana mesa.) V mestnej klavnici v Ljubljani se je tekom jednega leta od 1. novembra 1881 do konca oktobra 1882 pobilo 3225 goved, 7610 prašičev, 8457 telet, 4542 kozlov in kostrunov in 2236 kozličkov. Od pokončanih 77 prašičev poginil je jeden na vraničnem prisadu, ravno 1%, to je 76 prašičev, je bilo pa ikrastih.

— (Pri zboru hmeljarskega društva v Žavci) v 9. dan t. m. predaval bode g. profesor Wilhelm iz Gradca o obdelovavi hmelja.

— (Iz Št. Jurja ob južnej železnici) se nam piše 6. nov.: Pri včerajšnjem zborovanju sadjerejskega društva za Spodnji Štajer izvolilo se je ravnateljstvo in sicer gg.: dr. Ipavic, predsednik; vitez Berks, graščak, podpredsednik; V. Jarc, učitelj, tajnik; Praunseis, trgovec, blagajnik; Bizjak, po domače Pečovšek, od presvitlega cesarja z zlatim križcem obdarovani sadjerejec v teharski fari; Franc Lenček, veleposestnik na Blanici pri Sevnici in Mih. Vošnjak, inženir v Celji, odborniki. — Društvena pravila v slovenskem in nemškem jeziku, kakor tudi povabila in pristopnice se takoj odpošljejo v tisk, da se bodo potem razpošiljala vsem prijateljem sadjereje na Spodnjem Štajerskem. — Želeti je, da bi se to prekristno društvo — prvo te stroke na Spodnjem Štajerji — obilo podpiralo s pristopi. Vzdravimo se, na noge! Z združenimi močmi brez odloga delajmo na prospeh in blagor naše mile domovine!

— (Sadjerejsko društvo za spodnji Štajer.) Prejeli smo o zborovanju tega društva razen dopisa iz Šentjurja tudi še drugo poročilo, kateremu povzamemo še to: „Sklenilo se je tudi, da v začetku društvo ne bode izdajalo posebnega lista, ampak da bo časnik „Slovenski Gospodar“ v Mariboru organ za oglasila. Nadejati se je, da bode to društvo za naš kraj in sploh za celi spodnji Štajer prav mnogo koristilo, ker so sami taki možje v ravnateljstvu, kateri so poznati vneti rodoljubi. Kot ustanovniki pristopili so društvu gg.: Fr. Lenček, posestnik na Blanici, Mihael Vošnjak, inženir in posestnik v Celji, dr. Josip Sernee, odvetnik v Celji itd. Pri nedeljskem zboru bila sta tudi kot gosta navzočna: ravnatelj vinorejske šole v Mariboru g. Kalman in potovalni učitelj in pristav vinorejske šole v Mariboru gosp. Hansel.

— (Čehi — in mi.) V jednej svojih zadnjih številkk pretresava „Pokrok“ vprašanje, so li Nemci v Českej opravičeni zahtevati, da se jim na deželne stroške sezida gledališče. Pri tem pretresovanju navaja tudi vsote, katere je česki narod uže žrtvoval za svoje gledališče in te vsote so zares ogromne. Za narodno in poprej deželno gledališče nabrali so Čehi od l. 1851 do l. 1881 o kroglji znesek 1,050.000 gld., po požaru narodnega gledališča pa do današnjega dne (ne računivši zavarovalnine in do sedaj še nevplačanih a podpisanih zneskov) 750.000 gld. vsega vkupe tedaj 1,800.000 gld. Pri vsem tem pa so v poldrugem letu za „Matico šolsko“ nabrali posebej še nad 110.000 gld. Taki zneski govore in opravičujejo vspehe Čehov na političnem polju in po teh premisah je tudi zaključek naraven, da narod ki toliko žrtvuje v denarji, tudi sicer v javnem življenju povsod in vsikdar zna pridobiti veljavo svojemu življu, svojej narodnosti. Nečemo delati primere mej nami in Čehi, ker nam je znano, da šepa vsaka primera, a napisali smo gori navedene podatke vsaj v premislek, morebiti tudi v razmerno — posnemanje.

— („Reform“.) Pod tem imenom začel je 5. t. m. na Dunaji izhajati tednik, kateremu je urednik g. G. vitez Smolski, marsikateremu našemu čitatelju od svečanosti na Muljavi in Zatičini še v živem spominu. Program mu je v prvej vrsti narodna ravnopravnost in obramba poštenega dela, kot priloga pa mu je pridejana „Slavische Rundschau“, katero uredujejo G. vitez Smolski, Julij Meixner in Josef Penizek (slednji poznat kot prestavljalec Preširna, Gregorčiča in Jurčičevega Tugomera). Tej literarnej prilogi je namen seznanjati nemško občinstvo z leposlovnimi proizvodi Slovanov bodisi v pripovedovalnej liricnej ali pa epičnej obliki in z vsemi novosti na polju umetelnosti in znanosti. V prvej številki je mej drugim tudi „Pankraz' Vater. Aus dem Slovenischen des Janko Kersnik“. Sodeč po prvem povoljnem utisu in ker nam je gosp. Smolskega ime dobro poročstvo, da bodeta oba lista zastopala in branila slovanske interese, priporočamo prav gorko to novo časnikarsko podjetje vsacemu, kdor se hoče poučevati o razvoji slovanskih literatur, komur je mari berilo slovanskih proizvodov in kdor sploh hoče podpirati to, ker novo kolikor toliko tudi težavno podjetje. Oba lista „Reform“ in „Slavische Rundschau“ staneta za vse leto 12 gld., za pol leta 6 gold., za četrt leta 3 gold., za mesec 1 gld. Administracija je na Dunaji, IX okraj, Universitätsstrasse Nr. 4.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Budimpešta 6. novembra. V vojnem odseku ogerske delegacije poročal je referent, da se na podlagi posvetovanj podkomisije predlaga vzeti na znanje razjasnenja vojnega ministra o teritorijalnej uredbi vojske. Po rešitvi ordinarija pričelo se je posvetovanje o extraordinariji. Predlog, da se od onih 500.000 gl., ki so namenjeni za prenarodbo utrjenj v Boki kotorski, odbije 100.000 gld., nij bil vzprijet.

Paris 6. novembra. Finančni minister zatrdil je v budgetnej komisiji, da se bode doseglo ravnotežje v budgetu, brez da bi se potreboval poseben kredit, ker znašajo prebitki državnega zaklada 259 milijonov.

Petrograd 6. novembra. Na Nevi mnogobrojne ledene plošče. Isto tako na Ladoškem jezeru. Promet ladij je ustavljen.

Razne vesti.

* (Umr1) je 2. t. m. slavni profesor in učenjak Palmieri, večletni opazovalec Vesuva, v baš v ta namen sezidanem observatoriji.

* (Nov vulkan) nastal je, kakor se Czas-u poročila brzozjavno blizu Temrinka v Jekatarinodarskej guberniji na bręgu Karabetova. Lava razlila se je na pol vrste daleč in krater vulkana je baje velik.

* (Velikansko sladkorno peso) dobili so pred nekoliko dnevi na polji pri Liptici blizu mesta Dux v Českej. Debela kakor dve človeški glavi tehtala je nad 16 funtov in bila skozi in skozi popolnem zdrava.

Napol.	9	47 1/2
C. kr. cekini.	5	66
Nemške marke	58	45
Državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119
Državne srečke iz l. 1864	100	171
4% avstr. zlata renta, davka prosta	95	50
Ogrska zlata renta 6%	119	50
" " 4%	87	10
" " papirna renta 5%	86	05
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	115
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	118	75
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	97	80
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	174
Rudolfove srečke	10	18
Akcije anglo-avstr. banke	120	127
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	232	—

Poslano. (54-40)

**GLAVNO SKLADIŠTE
MATTONIJEVE
GISSHÜBLER**

najčistije lužne
KISELINE
poznate kas najboljše okrepljujuče piče,
I kas izkušan lek proti trajnom kašlju plućevine I
želodca bolesti grkljana I proti mehurnim kataru,
kas I elastioah za probavilo **(PASTILLEN)**
nalazise kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Ceskoj).

Na etiketo in zamah,
kakor kaže podoba, **MATTONI'S
GISSHÜBLER**
treba ostro paziti.

Troje novih krasnotiskov!

Müller-jev Theater-Album, uredovan po Klischnegg-u, vsaki mesec jeden vezek à 1 gld. 50 kr., z mnogimi portreti.
Voigt-ov Säugethiere in Wort und Bild, v 25 vezkih à 90 kr. ilustrirana krasno-tiskana
Theodor Körner-jeva dela, izdaja izide v 35 vezkih à 30 kr.
Prvi vezki so na ogled. Naročila sprejema
(711-1) **J. Giontini v Ljubljani.**

Zakup trgovišča.

Na Hrvatskem, ob glavnej cesti Zagreb-Brežice, dve uri od Zagreba, 1 uro od Brežice, 1/4 ure od železnične postaje **Savski Marof**, na obljudenem kraju daje se dobro opravljena kréma, potem trgovski prostori, posebno pripravljeni za kramarsko prodajalnico **takoj** in prav ceno v najem. Natančneje se izve pri oskrbništvu gospoščine **Laduć**, pošta **Savski Marof** na Hrvatskem. (684-5)

Nova hiša,

v **Notranjih Goricah** v sredi vasi, vrh prijaznega klanca ležeča s hlevom, prostornim dvoriščem in vrtom ob hribu, posebno pripravna za kakega krémarja, kramarja ali prekuovalca žita se prodá ali pa v najem da.
Natančneje se izve pri **Mariji Smrekar** v Ljubljani, sv. Petra cesta 12. (706-2)

Resna ženitbena ponudba.

Mož, 28 let star, vrle postave, uradnik z jako lepo plačo, lastno hišo in premoženjem okolo 10.000 gld., išče za ženo zaradi pomanjkanja poznanstva na ta dan danes precej navadni način Slovenko s primernim premoženjem, lepo in mlado, pa blagočutno in olikano. — Za tajnost mož beseda! — Ponudbe s fotografijo naj se pošljejo skoraj na ekspedicijo oglasov: Haasenstein & Vogler na Dunaji pod šifro **T. A. 3042.** (707-1)

Preselitev kupčije.

Jemljem si čast naznanjati velečastitemu občinstvu, da sem se preselil s svojo
trgovino z jermeni in torbami,
v Zvezdo, kongresni trg št. 14.
ter si dovoljujem za prav mnoga naročila priporočati se velečastitemu občinstvu z zagotovitvijo, da izdelujem prav trdno in dobro, po angleških, francoskih in dunajskih oblikah. Popravlja se točno in dobro.
Anton Košir,
jermenar in torbar. (710-1)

Salicilna ustna voda,

aromatična, vpliva oživljajoče, zapreóí pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, vpliva zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, à 30 kr.

! Najnovejše spričalo. !
Vaše blagorodje!
Mnogo let vporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvršnim vspehom in priporočati ja morem vsakemu najtopleje. Posljite zopet od vsakega 3 steklenice.
Spoštovanjem
(466-13) **Anton Slama, župnik.**
Vsa navedena sredstva ima vedno frišna v zalogi in jih razpošilja proti poštnemu povzetju
lekarna „pri samorogu“,
v Ljubljani, Mestni trg št. 4.

**Dunaj! Paris! London!
Čujte in strmite!**

Oskrbništvo mase falirane „velike anglo-britiške srebrninske tovarne“ prodaje vso diherno robo pod pravo ceno. Če se pošlje ali poštno povzame 8 gld., dobi se lična mizna oprava iz čistega, najfinejšega anglo-britiškega srebra, (katera je veljala prej več ko 40 gld.), in dobi vsak naročnik pismeno garancijo, da ostane jedilno orodje 10 let lepo belo.

- 6 namiznih nožev z izvršnim jeklenim rezalom,
- 6 pravih anglo-britanskih srebrnih vilic,
- 6 masivnih anglo-britanskih srebrnih žlic,
- 6 finih anglo-britiških srebrnih žličic,
- 1 teška anglo-britiška srebrna zajemalnica za juho,
- 1 masivna anglo-britiška srebrna zajemalnica za mleko,
- 6 izvršnih anglo-britiških srebrnih nožnih podstavkov,
- 6 masivnih anglo-britiških srebrnih žličic za pojužnik,
- 6 pravih anglo-britanskih srebrnih vilic za pojužnik,
- 1 izvrstna posodica za poper ali sladkor,
- 6 lepih masivnih čašic za jajca,
- 6 najfinejših anglo-britanskih srebrnih žličic za jajca,
- 1 krasen anglo-britanski srebrni podstavnik 30 cm. dolg,
- 3 krasne najfinejše skledice za sladkor z visokimi nožicami,
- 1 cedilo za čaj, najboljše vrste,
- 2 izborna namizna salonska svečnika,

64 kosov.
V dokaz, da moja anonsa
nij sleparska,
se tu javno obvežem, da vzamem blago, ako ne ugaja, brez ugovora nazaj.
Kdor hoče tedaj za svoj denar dobiti dobro in solidno blago, ne pa kako šušmarijo, ta naj se, dokler je še kaj v zalogi, zaupljivo obrne na
J. H. Rabinovitz-a, Dunaj,
Central-Depot der anglo-britischen Silberfabrik, II., Schiffamtsgasse 20.
Snazilni prašek za tako orodje se tudi pri meni dobiva. Cena škateljci 15 kr. (675-3)
Filijale: v Parizi, Londonu.

Umetne (574-20)
zobe in zobovja
postavlja po najnovšem ameriškem zistemu v zlatu, vulkanitu ali celulojidu brez bolečin.
Plombira z zlatom itd.
Zobne operacije izvršuje popolnem brez bolečin
zobni zdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckega mostu, v I. nadstropji.

Pravo naravno pomuhljevo jetrno olje,
pripravljeno po prostem odtoku jedna vrh druge naloženih svežih jeter, ne zamenjati ga s čišćenim ali pa s takim, ki se zadobi iz skisanih jeter. Vspešneje kot vsaka druga vrsta tacega olja, ki se prodaje v trgovini, se posebno uporablja proti škrofeljem, rahitidi, plućnici, kroničnim oprham itd. itd. — V steklenicah à 60 kr. (10 steklenic 5 gld., za klgr. 2 gld.); spojeno z železnim jodürjem posebno vspešno v steklenicah po 1 gld. (10 steklenic 8 gld.) prodaje in razpošilja s poštnim povzetjem
G. PICCOLI,
lekarnar „pri angelji“ v Ljubljani, Dunajska cesta. (696-2)

Marijinceljske kapljice za želodec,
nepresežno izvrstno zdravilo zoper vse bolezni v želodci,

in nepresežno zoper neslast do jedi, slabi želodec, smrdečo sapo, napihnenje, kisló podiranje, žilpanje, katar v želodci, zgago, da se ne nareja pecek in pšeno in sléz, zoper zlatenico, gnjus in bljuvanje, da glava ne boli (če izvira bolečina iz želodca), zoper krč v želodci, prebloženje želodca z jedjo ali pijačo, črve, zoper bolezni na vranici, jetrah in zoper zlato žilo.

Glavna zaloga:
Lekar **C. Brady**, Kremšier, Moravsko.
Jedna sklenica z navodilom, kako se rabi, stane **35 kr.**
Prave ima samo: V Ljubljani: lekarna Gabriel Piccoli, na dunajskej cesti; lekarna Josip Svoboda, na Prešnaovem trgu. V Novem mestu: lekarna Dom. Rizzoli; lekarna Josip Bergmann. V Postojni: Anton Leban. V Gorici: lekarna A. de Gironcoli. V Ajdovščini: lekarna Michael Guglielmo. V Celju: lekar J. Kupferschmied. V Kranju: lekar Drag. Šavnik. V Kamniku: lekar Josip Močnik. V Radovljici: lekar A. Roblek. V Sežani: lekar Ph. Ritschel. V Črnomlju: lekar Ivan Blažek.

Svaritev! Ker se v zadnjem času naš izdelek posnemlje in ponareja, zato prosimo, naj se kupuje samo v zgoraj navedenih zaogah in pazi naj se osobito na ta znamenja: Prave Marijinceljske kapljice za želodec morajo imeti v sklenico vrisane besede: **Echte Marienzeller Magenropfen — Brady & Dostal — Apotheke**, sklenica mora biti zapečaten z našim originalnim pečatom, na navodilu za rabo in na zavitku, na katerem je podoba Marijinceljske matere božje, mora biti poleg te podobe utisneno sodnijsko spravljeno **varstveno znamenje** in zavoj mora biti zapečaten z našim **varstvenim znamenjem**. Izdelki podobnega ali istega imena, ki némajo teh znakov istinitosti, naj se zavrzéjo kot ponarejeni in prosimo, naj se nam taki slučaji takoj naznajo, da bodo sodnijski kaznovani izdelovalci in prodajalci. (487-61)

Zaloga klobukov
Bruseljske tovarniške družbe za klobuke
v Ljubljani, gledališčne ulice št. 6.
Klobuki iz klobučine
najboljše vrste, najnovjšega izdelka v raznovrstnih bojah, trdi in mehki po 2 gld. 20 kr. (709-1)

Prenehanje kupčije.
V kratkem preneham zaradi družinskih razmer svojo kupčijo, zato razprodajam
drobno blago, plašče in drugo žensko obleko
po jako znižanej ceni. P. n. občinstvo prosim, da me blagovoli prav pogostem obiskovati
s spoštovanjem udani
V. Bilek,
V Ljubljani, Mestni trg 9. (693-3)